

ພຣະທຳດານິເອນ - ເລກເກົ້າສິບ

ການຄລິຄາຍຄວາມໝາຍຂອງ “ປະຈຳວັນ”:

ການພິຈາລະນາທາງປະຫວັດສາດກ່ຽວກັບຂໍ້ຂັດແຍ້ງ ແລະ ຄວາມຂັດແຍ້ງກັນເອງ

Jeff Pippenger

2024-02-23

ຖ້າທ່ານໄດ້ພິຈາລະນາຄວາມຕອນສຸດທ້າຍໃນບົດຄວາມກ່ອນໜ້າຢ່າງລະອຽດ, ທ່ານກໍຈະໄດ້ເຫັນແຫຼ່ງຕົ້ນສະບັບຂອງຂໍ້ຄວາມນັ້ນທີ່ພົບໃນປຶ້ມ Early Writings, ຊຶ່ງ A. G. Daniells ອ້າງວ່າໄດ້ນຳໄປກັບຕົນໃນການສຳພາດຂອງລາວກ່ຽວກັບເລື່ອງ “the daily” ກັບ Sister White ໃນປີ 1910. ບັນດາຜູ້ທີ່ກຳລັງດຳເນີນງານເພື່ອສ້າງຕັ້ງ “ຄວາມຕົວະ” ທີ່ວ່າ “the daily” ເປັນຕົວແທນຂອງພາລະກິດການປະຕິບັດໃນສະຖານບໍລິສຸດຂອງພຣະຄຣິດ ຈຳເປັນຕ້ອງບັນທອນການຮັບຮອງຢ່າງຊັດເຈນແລະໂດຍກົງຂອງ Sister White ຕໍ່ທັດສະນະທີ່ຖືກຕ້ອງ ຊຶ່ງກຳລັງຖືກມອບໃຫ້ແກ່ບັນດາຜູ້ທີ່ໄດ້ປະກາດສຽງຮ້ອງແຫ່ງໂມງແຫ່ງການພິພາກສາ. “ຄວາມຕົວະ” ທີ່ພວກເຂົາປະຕິບັດຂຶ້ນຄືວ່າ ຄຳເຕືອນພຽງຢ່າງດຽວທີ່ Sister White ໄດ້ລະບຸໄວ້ຢ່າງຈະແຈ້ງ ແມ່ນຄຳເຕືອນເລື່ອງການກຳນົດເວລາ. ນັ້ນແຫຼະແມ່ນສົງຄາມ Arthur White ພະຍາຍາມສ້າງຂຶ້ນໃນຊີວິດປະຫວັດຂອງລາວ, ແລະນັ້ນກໍແມ່ນສົງຄາມທີ່ບິດາຂອງລາວ, ຜູ້ເປັນບຸດຊາຍຂອງ Ellen White, ແລະ Daniells ກຳລັງພະຍາຍາມພິສູດໂດຍອາໄສການສຳພາດທີ່ຖືກປະຕິບັດຂຶ້ນ.

ດັ່ງທີ່ໄດ້ກ່າວໄວ້ແລ້ວ, ບໍ່ມີບັນທຶກໃດໆກ່ຽວກັບການສຳພາດລະຫວ່າງ Sister White ແລະ Daniells ໃນເລື່ອງ “the daily.” ການສຳພາດທີ່ຖືກອ້າງຂຶ້ນນັ້ນໄດ້ຖືກສະເໜີຂຶ້ນໃນປີ 1931. ຖ້າ Sister White ໄດ້ໃຫ້ການຮັບຮອງທັດສະນະທີ່ຖືກຕ້ອງຂອງ Daniells ກ່ຽວກັບ “the daily” ໃນການສຳພາດໃນປີ 1910 ແທ້, ເຫດໃດເຂົາ—ຜູ້ທີ່ Sister White ໄດ້ຊີ້ວ່າເປັນຄົນຮ້ອນຮົນໃນການຜັກດັນທັດສະນະຂອງຕົນ—ຈຶ່ງຈະເກັບຽບ ກ່ຽວກັບການຮັບຮອງຂອງນາງເປັນເວລາຊາວເອັດປີ? ນັ້ນບໍ່ແມ່ນການສຳພາດ; ມັນແມ່ນສົງຄາມທີ່ຖືກປະຕິບັດຂຶ້ນ.

ການປະຕິບັດສ້າງບົດສຳພາດນັ້ນ ມີໝາຍຈະຈັດວາງບໍລິບົດຂອງຄຳກ່າວຂອງນາງເກຣີບກັບວ່າ ຄຳວ່າ “the daily” ເປັນພຽງສົງຄາມທີ່ເກີດຂຶ້ນຂອງຂ້າງຕໍ່ຄຳເຕືອນຂອງນາງຕໍ່ການກຳນົດເວລາ, ແລະ Arthur White ໄດ້ປະທັບລາຍນິພົມຂອງຕົນໄວ້ເທິງຄວາມຕົວະນັ້ນ ໂດຍອີງໃສ່ຫຼັກວ່າສະເໜີມັນໃນປະຫວັດຂອງປີ 1931. ໃນຖານະຄຣິດສະຕຽນ ລາວຄວນຈະພຽງແຕ່ລາຍງານປະຫວັດສາດຕາມທີ່ເປັນຈິງ ແລະປະປ່ອຍການແກ້ໄຂປະຫວັດສາດໃຫ້ຢູ່ນອກສົມການ.

ພວກເຮົາໄດ້ຈົບບົດຄວາມກ່ອນໜ້າດ້ວຍຂໍ້ຄວາມຈາກປີ 1850 ຊຶ່ງເປັນແຫຼ່ງທີ່ຂໍ້ຄວາມໃນ Early Writings ຖືກຖອດມາ. ຄຳກ່າວນັ້ນປະກົດຂຶ້ນເປັນຄັ້ງທຳອິດໃນປີ 1850 ໃນ Review ແລະຕໍ່ມາອີກຄັ້ງໃນປຶ້ມ Experience and Views. ຄັ້ງທີສາມທີ່ມັນປະກົດຂຶ້ນຄືໃນປຶ້ມ Early Writings, ແຕ່ໃນວິວັດການຂອງມັນໄປສູ່ປຶ້ມ Early Writings ໄດ້ມີການປ່ຽນແປງບາງຢ່າງເກີດຂຶ້ນ. ແນວໃດກໍຕາມ ພວກເຮົາຈະບໍ່ກ່າວວ່າບົດຂຽນຂອງ Spirit of Prophecy ຫຼາຍສ່ວນໄດ້ຖືກປ່ຽນແປງ ດັ່ງທີ່ບາງຄົນອ້າງ ໃນຄວາມພະຍາຍາມຂອງເຂົາທີ່ຈະທຳລາຍຄວາມນຳເຊື້ອຖືຂອງຜົນງານຂອງນາງ.

ອີງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ສຳແດງແກ່ຂ້າພະເຈົ້າວ່າ ແຜນພູມປີ 1843 ໄດ້ຖືກນຳພາໂດຍພຣະຫັດຂອງພຣະອົງ ແລະວ່າ ບ່ອນມີສ່ວນໃດໜຶ່ງຂອງມັນຖືກແກ້ໄຂ; ຕົວເລກທັງຫຼາຍເປັນໄປຕາມທີ່ພຣະອົງປະສົງໃຫ້ເປັນ. ແລະວ່າ ພຣະຫັດຂອງພຣະອົງໄດ້ປົກຄຸມເຫຼົ່າ ແລະຊົງບົດບັງຂັດພາດໃນບາງຕົວເລກ ເພື່ອວ່າຈະບໍ່ມີຜິດໃນສາມາດເຫັນມັນໄດ້ ຈົນກວ່າພຣະຫັດຂອງພຣະອົງຈະຖືກຖອນອອກ.

“ຈາກນັ້ນ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຫັນກຽວກັບ ‘Daily’ ວ່າ ຄຳວ່າ ‘sacrifice’
ເປັນຄຳທີ່ຖືກເພີ່ມເຂົ້າໂດຍບັນຍາຂອງມະນຸດ ແລະ ບໍ່ໄດ້ເປັນສ່ວນຂອງຂໍ້ຄວາມ; ແລະ ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້
ປະທານຄວາມເຂົ້າໃຈອັນຖືກຕ້ອງກ່ຽວກັບເລື່ອງນີ້ແກ່ຜູ້ທີ່ໄດ້ປະກາດສຽງຮ້ອງເລື່ອງຊົ່ວໂມງແຫ່ງການພິ
ພາກສາ. ເມື່ອຄວາມເປັນນັ້ນໜຶ່ງໃຈດຽວກັນຍັງດຳລົງຢູ່ ກ່ອນປີ 1844
ເກຣັບທຸກຄົນກໍເປັນນັ້ນໜຶ່ງໃຈດຽວກັນໃນທັດສະນະອັນຖືກຕ້ອງກ່ຽວກັບ ‘Daily,’ ແຕ່ນັບແຕ່ປີ 1844
ເປັນຕົ້ນມາ ໃນທຳມະກາງຄວາມສັບສົນ ທັດສະນະອື່ນໆໄດ້ຖືກຍອມຮັບເອົາ ແລະ
ຄວາມມືດມົນກັບຄວາມສັບສົນກໍໄດ້ຕິດຕາມມາ.” Review and Herald, November 1, 1850.

ຂໍ້ຄວາມນີ້ໄດ້ມີທຳນຽມໃນສົງພິມທີ່ມີຊື່ວ່າ The Present Truth ຈາກປີ 1849, ແຕ່ໄດ້ຖືກພິມລົງໃນ Review
and Herald ໃນເດືອນພະຈິກ ປີ 1850. ໃນຕົ້ນສະບັບຕົ້ນສຳເນົາ ຊື່ເດີວິວ White ໄດ້ກ່າວຢ່າງຊັດເຈນວ່າ
ນາງກຳລັງຂຽນບັນທຶກຫຼາຍສິ່ງທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ສຳແດງໃຫ້ນາງເຫັນເມື່ອໄມ່ດົນມານີ້,
ແລະເມື່ອທ່ານອ່ານບົດຄວາມທັງໝົດ ທ່ານຈະເຫັນວ່າມີຫຼາຍຫົວຂໍ້ຖືກກ່າວເຖິງ.
ມີປະມານຊາວຫົວຂໍ້ທີ່ແຕກຕ່າງກັນ ຊຶ່ງນາງໄດ້ຖືກສຳແດງໃຫ້ເຫັນ. ປະເດັນສຳຄັນກໍຄືວ່າ
ໃນບົດຄວາມຕົ້ນສະບັບນັ້ນ ຫົວຂໍ້ຂອງ “the daily,” ແລະຫົວຂໍ້ຂອງ “time setting”
ເປັນການສຳແດງສອງປະການທີ່ແຕກຕ່າງກັນ ໃນບັນດາສົງພິມນາງໄດ້ຖືກສຳແດງໃຫ້ເຫັນ.

ໃນຕົ້ນສະບັບເດີມ ພວກມັນໄດ້ຖືກລະບຸໄວ້ໃນຫຼາຍອັກສະໄນຕ່າງຫາກ. ເມື່ອຂໍ້ຄວາມຕອນນັ້ນໄດ້ຖືກພິມຊ້ຳໃນ
Experience and Views ບັນນາທິການໄດ້ນຳອັກສະໄນເດີມໄວ້
ສະໜັບສະໜູນທັດສະນະຂອງຜູ້ປຸກເບີກກ່ຽວກັບ “the daily,”
ມາລວມເຂົ້າກັບອັກສະໄນທີ່ໄດ້ເອົາມາຈາກການກຳນົດເວລາ. ໃນຂະນະທີ່ທ່ານອ່ານຕົ້ນສະບັບເດີມ ຈົ່ງສັງເກດວ່າ
ການເນັ້ນຖືກວາງໄວ້ເທິງບາງຫົວຂໍ້ໂດຍການໃຊ້ອັກສອນໃຫຍ່.
ໃນອັກສະໄນຮ້ອຍຫົວຂໍ້ຂອງຜູ້ປຸກເບີກກ່ຽວກັບ “the daily,” ນາງໄດ້ໃຊ້ອັກສອນໃຫຍ່ກັບຄຳວ່າ Daily,
ແລະໃນອັກສະໄນໄປ ນາງໄດ້ໃຊ້ອັກສອນໃຫຍ່ກັບຄຳວ່າ Time,
ດັ່ງນັ້ນຈຶ່ງໝາຍເຖິງຄວາມແຕກຕ່າງໂດຍກົງລະຫວ່າງສອງຫົວຂໍ້ທີ່ນາງໄດ້ຮັບການສຳແດງໃຫ້ເຫັນ.

“ພື້ນຖານຊາຍແລະພື້ນຖານຍິງທີ່ຮັກ,

“ຂ້າພະເຈົ້າປາຖະໜາຈະມອບພາບສະເກດສັນໆແກ່ທ່ານ
ກ່ຽວກັບສົງພິມທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ສຳແດງແກ່ຂ້າພະເຈົ້າໃນນິມິດເມື່ອບໍ່ດົນມານີ້.
ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຖືກສຳແດງໃຫ້ເຫັນຄວາມງົດງາມເປັນທີ່ຮັກຂອງພຣະເຢຊູ
ແລະຄວາມຮັກທີ່ທູດສະຫວັນມີຕໍ່ກັນແລະກັນ.
ທຸກອົງນັ້ນກ່າວວ່າ—ພວກເຈົ້າບໍ່ອາດເຫັນຄວາມຮັກຂອງພວກເຂົາດອກຫລີ?—ຈົ່ງຕິດຕາມມັນໄປ.
ດ້ວຍປະການດຽວກັນນັ້ນ ປະຊາຊົນຂອງພຣະເຈົ້າກໍຕ້ອງຮັກກັນແລະກັນ. ທາງທີ່ຖືກນັ້ນ
ຈົ່ງໃຫ້ຄຳຕັດຢູນຕົກແກ່ຕົນເອງ ແທນທີ່ຈະຕົກແກ່ພື້ນຖານອື່ນໆ. ຂ້າພະເຈົ້າເຫັນວ່າ ຂໍ້ຄວາມ
‘ຈົ່ງຂາຍສິ່ງທີ່ພວກເຈົ້າມີ ແລະໃຫ້ທ່ານ’ ນັ້ນ
ມີບາງຄົນທີ່ບໍ່ໄດ້ນຳສະເໜີໃນແສງສະຫວ່າງອັນຊັດເຈນຂອງມັນ; ແລະວ່າ
ເປົ້າປະສົງອັນແທ້ຈິງຂອງພຣະດຳລັດຂອງພຣະຜູ້ຊ່ອຍໃຫ້ລັອດຂອງພວກເຮົາ
ຍັງບໍ່ໄດ້ຖືກນຳສະເໜີຢ່າງແຈ້ງແຈ່ງ. ຂ້າພະເຈົ້າເຫັນວ່າ ຈຸດປະສົງຂອງການຂາຍນັ້ນ
ບໍ່ແມ່ນເພື່ອໃຫ້ແກ່ຜູ້ທີ່ສາມາດທຳງານ ແລະລ້ຽງດູຕົນເອງໄດ້; ແຕ່ເພື່ອເພີ່ມແຜ່ຄວາມຈິງ.
ການອຸປະຖຳແລະຕາມໃຈຜູ້ທີ່ສາມາດທຳງານໄດ້ໃນຄວາມຄ້ານຄາຍ ເປັນບາບ.
ບາງຄົນໄດ້ມີໃຈຮ້ອນຮົນໃນການໄປຮ່ວມການປະຊຸມທຸກຄັ້ງ; ບໍ່ແມ່ນເພື່ອຖອດພຣະສິດພຣະເຈົ້າ,
ແຕ່ເພື່ອ ‘ເຂົ້າຈີ່ແລະປາ.’ ຄົນເຊັ່ນນັ້ນຈະດຶກວ່າຫລາຍຫາກຢູ່ເຮືອນ ແລະທຳງານດ້ວຍມືຂອງຕົນ,
‘ໃນສົງພິດ,’ ເພື່ອຈັດຫາສິ່ງຈຳເປັນສຳລັບຄອບຄົວຂອງຕົນ, ແລະເພື່ອຈະມີບາງສ່ວນໄວ້ຖອດ
ເພື່ອຄຳຈຸນພຣະລາຊະກິດອັນລ້ຳຄ່າແຫ່ງຄວາມຈິງສຳລັບເວລາປະຈຸບັນ.

“ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນວ່າ ບາງຄົນໄດ້ຜິດພາດໃນການອະທິຖານຂໍໃຫ້ຄົນເຈັບຫາຍດີຕໍ່ໜ້າຜູ້ທີ່ບໍ່ເຊື່ອ. ຖ້າມີຜູ້ໃດໃນພວກເຮົາເຈັບປ່ວຍ ແລະເອີ້ນບັນດາຜູ້ຖືແກ້ໃນຄຣິສຕະຈັກໃຫ້ອະທິຖານເໝືອນເຂົາ ຕາມ ຢາໂກໂບ 5:14, 15 ພວກເຮົາກໍຄວນດຳເນີນຕາມແບບຢ່າງຂອງພຣະເຢຊູ ພຣະອົງໃດໃຫ້ຜູ້ບໍ່ເຊື່ອອອກໄປນອກຫ້ອງ ແລ້ວຈົ່ງຮັກສາຄົນເຈັບໃຫ້ຫາຍດີ; ດັ່ງນັ້ນ ເມື່ອພວກເຮົາອະທິຖານເພື່ອຄົນເຈັບໃນທຳມາກາງພວກເຮົາ ພວກເຮົາກໍຄວນສະແຫວງຫາການແຍກອອກຈາກຄວາມບໍ່ເຊື່ອຂອງຜູ້ທີ່ບໍ່ມີຄວາມເຊື່ອ.”

“ແລ້ວຂ້າພະເຈົ້າຖືກນຳໃຫ້ຫວນຄົນໄປເຖິງເວລາທີ່ພຣະເຢຊູໄດ້ຊົງນຳພວກສາວົກຂອງພຣະອົງອອກໄປຕ່າງ ຫາກຕາມລຳພັງ ເຂົ້າໄປໃນຫ້ອງຊົນເທິງ, ແລະກ່ອນອື່ນຊົງລ້າງຕົນໃຫ້ແກ່ພວກເຂົາ, ແລ້ວຈົ່ງປະທານເຂົາໃຫ້ກິນເຂົ້າຈີທຶຖືກຫັກ ເພື່ອເປັນຕົວແທນແຫ່ງພຣະກາຍຂອງພຣະອົງທີ່ຖືກຫັກ, ແລະນ້ຳອະງຸ່ນເພື່ອເປັນຕົວແທນແຫ່ງພຣະໂລຫິດຂອງພຣະອົງທີ່ຖືກຫັກ. ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນວ່າ ທຸກຄົນຄວນກະທຳຢ່າງມີຄວາມເຂົ້າໃຈ ແລະດຳເນີນຕາມແບບຢ່າງຂອງພຣະເຢຊູໃນສັງເກດນີ້, ແລະເມື່ອເຂົ້າຮ່ວມໃນພິທີບັນຍັດເຫຼົ່ານີ້ ຄວນແຍກຕົນອອກຈາກພວກບໍ່ເຊື່ອໃຫ້ໄດ້ຫຼາຍທີ່ສຸດ.”

“ແລ້ວ ຂ້າພະເຈົ້າຖືກສຳແດງໃຫ້ເຫັນວ່າ ໄພພິບັດຈັດປະການສຸດທ້າຍຈະຖືກເທອອກ ຫຼັງຈາກພຣະເຢຊູອອກຈາກພຣະວິຫານ. ທຸດສະຫວັນໄດ້ກ່າວວ່າ—ພຣະພໍ່ໂລດຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະຂອງພຣະເມສານ້ອຍ ເປັນເຫດໃຫ້ເກີດການທຳລາຍ ຫຼືຄວາມຕາຍຂອງຄົນອະທຳ. ເມື່ອພຣະສຸລະສຽງຂອງພຣະເຈົ້າດັງຂຶ້ນ ບັນດາຜູ້ບໍ່ລົງສຸດຈະມີອຳນາດຍິ່ງໃຫຍ່ ແລະ ໜ້າສະພິງກົວດັງກອງທັບທີ່ຊຸມຊະນະ; ແຕ່ໃນເວລານັ້ນ ພວກເຂົາຈະບໍ່ປະຕິບັດຄຳພິພາກສາທີ່ຖືກຂຽນໄວ້. ການປະຕິບັດຄຳພິພາກສານັ້ນ ຈະມີຂຶ້ນເມື່ອສິ້ນສຸດ 1000 ປີ.”

“ຫຼັງຈາກພວກວິສຸດຖືກປ່ຽນໃຫ້ເປັນອະມະຕະພາບ ແລະຖືກຮັບຂຶ້ນໄປພ້ອມກັນ ແລະໄດ້ຮັບພົນ, ມົງກຸດ, ແລະອື່ນໆ, ແລະເຂົ້າໄປໃນນະຄອນບໍລິສຸດແລ້ວ, ພຣະເຢຊູແລະພວກວິສຸດກໍນັ່ງພິພາກສາ. ບັນດາໜັງສືຖືກເປີດອອກ, ຄືໜັງສືແຫ່ງຊີວິດ ແລະໜັງສືແຫ່ງຄວາມຕາຍ; ໜັງສືແຫ່ງຊີວິດບັນຈຸການກະທຳອັນດີຂອງພວກວິສຸດ, ແລະໜັງສືແຫ່ງຄວາມຕາຍບັນຈຸການກະທຳອັນຊົ່ວຂອງພວກຄົນອະທຳ. ໜັງສືເຫຼົ່ານີ້ຖືກນຳໄປທຽບກັບປຶ້ມກົດບັນຍັດ, ຄືພຣະຄຳພີ, ແລະພວກເຂົາກໍຖືກພິພາກສາຕາມນັ້ນ. ພວກວິສຸດໃນຄວາມເປັນໜຶ່ງອັນດຽວກັບພຣະເຢຊູ ກໍຜ່ານຄຳພິພາກສາຂອງຕົນເຫນືອພວກຄົນອະທຳທີ່ຕາຍໄປແລ້ວ. ຈົ່ງເບິ່ງເຖິງ! ທຸດສະຫວັນໄດ້ກ່າວວ່າ, ພວກວິສຸດນັ່ງພິພາກສາ ຮ່ວມເປັນໜຶ່ງກັບພຣະເຢຊູ ແລະແບ່ງສັນປັນສ່ວນແກ່ພວກຄົນອະທຳແຕ່ລະຄົນຕາມການກະທຳທີ່ໄດ້ເຮັດໄວ້ໃນຮ່າງກາຍ, ແລະມັນຖືກ ຈົດໄວ້ຄຽງກັບຊື່ຂອງພວກເຂົາວ່າພວກເຂົາຈະຕ້ອງຮັບຫຍັງໃນເວລາທີ່ການພິພາກສາຖືກດຳເນີນໃຫ້ສຳເລັດ. ສັງນີ້, ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນ, ແມ່ນພາລະກົດຂອງພວກວິສຸດຮ່ວມກັບພຣະເຢຊູ ໃນນະຄອນບໍລິສຸດ ກ່ອນທີ່ນະຄອນນັ້ນຈະລົງມາສູ່ແຜ່ນດິນໂລກ ຕະຫຼອດ 1000 ປີ. ແລ້ວເມື່ອສິ້ນສຸດ 1000 ປີ, ພຣະເຢຊູ ທຸດສະຫວັນ, ແລະພວກວິສຸດທັງປວງທີ່ຢູ່ກັບພຣະອົງ ກໍອອກຈາກນະຄອນບໍລິສຸດ, ແລະໃນຂະນະທີ່ພຣະອົງກຳລັງສະເດັດລົງມາສູ່ແຜ່ນດິນໂລກພ້ອມກັບພວກເຂົານັ້ນ, ພວກຄົນອະທຳທີ່ຕາຍໄປແລ້ວກໍຖືກປຸກໃຫ້ຄົນມາ, ແລະແລ້ວບັນດາຊາຍເຫຼົ່ານັ້ນເອງທີ່ ‘ໄດ້ແທງພຣະອົງ’ ເມື່ອຖືກປຸກຂຶ້ນມາແລ້ວ ກໍຈະເຫັນພຣະອົງແຕ່ໃກ້ໃນພຣະສິຣິທັງສິ້ນຂອງພຣະອົງ, ມີທຸດສະຫວັນແລະພວກວິສຸດຢູ່ກັບພຣະອົງ, ແລະຈະຄຳຄວນເພາະເຫັນພຣະອົງ. ພວກເຂົາຈະເຫັນຮອຍຕະປຸ່ພິພາກສາຂອງພຣະອົງ ແລະພິພາກສາບາດຂອງພຣະອົງ, ແລະຮອຍປ່ອນທີ່ພວກເຂົາໄດ້ແທງຫອກເຂົ້າໄປທີ່ພຣະສີຂ້າງຂອງພຣະອົງ. ຮອຍຕະປຸ່ແລະຮອຍຫອກນັ້ນ ໃນເວລານັ້ນຈະເປັນພຣະສິຣິຂອງພຣະອົງ. ໃນຕອນສິ້ນສຸດຂອງ 1000 ປີນັ້ນເອງ ພຣະເຢຊູຊົງຍື່ນຢູ່ເທິງພູມະກອກເທດ, ແລະພູມນັ້ນກໍແຍກອອກເປັນສອງສ່ວນ, ແລະກາຍເປັນທັງກວ້າງໃຫຍ່, ແລະຜູ້ທີ່ຢູ່ໃນເວລານັ້ນກໍຄືພວກຄົນອະທຳ ທີ່ຫາກຖືກປຸກຂຶ້ນມາ.

ແລ້ວນະຄອນບໍລິສຸດກວ່າມາ ແລະຕັ້ງຢູ່ເທິງທົ່ງນັ້ນ."

ແລ້ວຊາຕານກໍໃສ່ວິນຍານຂອງມັນເຂົ້າໃນພວກຄົນອະທຳທີ່ໄດ້ຖືກຊຸບໃຫ້ຄົນມານັ້ນ. ມັນຫວານລົ້ມພວກເຂົາວ່າ ກອງທັບທີ່ຢູ່ໃນນະຄອນນັ້ນມີຈຳນວນນ້ອຍ ແລະກອງທັບຂອງມັນມີຈຳນວນຫຼາຍ ແລະວ່າພວກເຂົາສາມາດເອົາຊະນະບັນດາພວກທຳມະຊົນ ແລະຍຶດເອົານະຄອນໄດ້. ໃນຂະນະທີ່ຊາຕານກຳລັງລວບລວມກອງທັບຂອງມັນຢູ່ນັ້ນ ພວກທຳມະຊົນກໍຢູ່ໃນນະຄອນ ຈ້ອງມອງເບິ່ງຄວາມງາມ ແລະສະຫງ່າລາສີແຫ່ງອຸທະຍານຂອງພຣະເຈົ້າ. ພຣະເຢຊູປະທັບຢູ່ນຳໜ້າພວກເຂົາ ນຳພາພວກເຂົາໄປ. ທັນໃດນັ້ນ ພຣະຜູ້ຊ່ອຍໃຫ້ລອດອັນເປັນທີ່ຮັກກຳຈາກໄປຈາກທຳມະກາງພວກເຮົາ; ແຕ່ບໍ່ດົນ ພວກເຮົາກໍໄດ້ຍິນພຣະສຸລະສຽງອັນອ່ອນຫວານຂອງພຣະອົງ ກ່າວວ່າ, 'ມາເຖິດ ພວກເຈົ້າຜູ້ໄດ້ຮັບພຣະພອນຈາກພຣະບິດາຂອງເຮົາ ຈົ່ງຮັບມໍລະດົກອານາຈັກທີ່ຕົນໄວ້ໃຫ້ພວກເຈົ້າແຕ່ການວາງຮາກຖານຂອງໂລກ.' ພວກເຮົາໄດ້ພາກັນເຂົ້າໄປອ້ອມຮອບພຣະເຢຊູ ແລະໃນຂະນະທີ່ພຣະອົງປົດປະຕູນະຄອນນັ້ນ ຄຳສາບແລ່ງກໍຖືກປະກາດເໝືອພວກຄົນອະທຳ. ປະຕູທັງຫຼາຍຖືກປົດ. ແລ້ວພວກທຳມະຊົນກໍໃຊ້ປຶກຂອງຕົນ ແລະບິນຂຶ້ນໄປເຖິງຍອດກຳແພງຂອງນະຄອນ. ພຣະເຢຊູກໍປະທັບຢູ່ກັບພວກເຂົາເໝືອນກັນ; ມັງກຸດຂອງພຣະອົງສ່ອງປະກາຍແຈ້ງຈ້າ ແລະຕັ້ງດ້ວຍສະຫງ່າລາສີ. ມັນເປັນມັງກຸດຊ້ອນຢູ່ໃນມັງກຸດ, ມີຢູ່ຈັດຊັ້ນ. ມັງກຸດຂອງພວກທຳມະຊົນເປັນຄຳບໍລິສຸດຢ່າງຍິ່ງ ປະດັບດ້ວຍດາວ. ໃບໜ້າຂອງພວກເຂົາສ່ອງສະຫວ່າງດ້ວຍສະຫງ່າລາສີເພາະພວກເຂົາມີພາບລັກອັນແທ້ຈິງຂອງພຣະເຢຊູ; ແລະເມື່ອພວກເຂົາລຸກຂຶ້ນ ແລະເຄື່ອນໄປພ້ອມກັນທັງໝົດຂຶ້ນໄປສູ່ຍອດນະຄອນ ຂ້າພະເຈົ້າກໍເຄີຍເຄີມໃນນິມົດນັ້ນ.

"ແລ້ວພວກອະທຳກໍໄດ້ເຫັນສິ່ງທີ່ພວກເຂົາໄດ້ຊຸມເສຍໄປ; ແລະໄພກໍໄດ້ຖືກພົບອອກມາຈາກພຣະເຈົ້າເໝືອພວກເຂົາ ແລະໄດ້ຜ່າຜານພວກເຂົາເສຍ. ນິຕິການດຳເນີນການແຫ່ງການພິພາກສາ. ແລ້ວພວກອະທຳກໍໄດ້ຮັບຕາມທີ່ພວກທຳມະສິດໄດ້ກຳນົດໄວ້ແກ່ພວກເຂົາ ໃນຄວາມເປັນນຳໜັງໃຈດຽວກັນກັບພຣະເຢຊູ ຕະຫຼອດໄລຍະ 1000 ປີ. ໄພດຽວກັນນັ້ນຈາກພຣະເຈົ້າ ຊຶ່ງໄດ້ຜ່າຜານພວກອະທຳ ກໍໄດ້ຊຳລະໂລກທັງໝົດໃຫ້ບໍລິສຸດ. ພູເຂົາທີ່ແຕກຫັກ ແລະຂຸດຂະ ໄດ້ລະລາຍດ້ວຍຄວາມຮ້ອນອັນແຮງກ້າ, ທັງຊັ້ນບັນຍາກາດດ້ວຍ, ແລະຟາງແຫ້ງທັງສິ້ນກໍໄດ້ຖືກຜ່າຜານໝົດ. ແລ້ວມໍລະດົກຂອງພວກເຮົາກໍໄດ້ເປີດອອກຢູ່ເບື້ອງໜ້າພວກເຮົາ, ສະຫງ່າງາມ ແລະງົດງາມຍິ່ງ; ແລະພວກເຮົາກໍໄດ້ຮັບຊົມຊື່ນໂລກທັງສິ້ນທີ່ຖືກສ້າງໃໝ່. ພວກເຮົາທຸກຄົນໄດ້ຮ້ອງຂຶ້ນດ້ວຍສຽງອັນດັງວ່າ, ສະຫງ່າຣາສີ, ອັນເລລຸຢາ."

"ຂ້າພະເຈົ້າຍັງໄດ້ເຫັນອີກວ່າ ບັນດາຜູ້ລ້ຽງແກະຄວນປົກສາກັບຜູ້ທີ່ເຂົາມີເຫດຜົນພິພາກສາໄວ້ວ່າໃຈ, ຜູ້ທີ່ໄດ້ຢູ່ໃນຂ້າວສານທັງປວງ, ແລະໝື່ນຄົງໃນຄວາມຈິງປະຈຸບັນທັງສິ້ນ, ກ່ອນທີ່ເຂົາຈະສະໜັບສະໜູນຈຸດໃໝ່ໃດໜຶ່ງທີ່ສຳຄັນ ຊຶ່ງເຂົາອາດຄິດວ່າພຣະຄຳພິພາກສາ. ແລ້ວບັນດາຜູ້ລ້ຽງແກະຈະເປັນນຳໜັງໃຈດຽວກັນຢ່າງສົມບູນ, ແລະຄວາມເປັນນຳໜັງໃຈດຽວຂອງບັນດາຜູ້ລ້ຽງແກະນັ້ນຈະຖືກຄຣິສຕະຈັກຮັບຮູ້ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນວ່າແນວທາງເຊັ່ນນີ້ຈະປ້ອງກັນການແຕກແຍກອັນໜ້າໂສກເສົ້າ, ແລະເມື່ອເປັນດັ່ງນັ້ນ ກໍຈະບໍ່ມີອັນຕະລາຍທີ່ຝູງແກະອັນລຳຄ່າຈະຖືກແບ່ງແຍກ, ແລະຝູງແກະຈະກະຈັດກະຈາຍໄປ ໂດຍບໍ່ມີຜູ້ລ້ຽງ."

"ວັນທີ 23 ກັນຍາ, ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຊົງສະແດງໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າເຫັນວ່າ ພຣະອົງໄດ້ຊົງຢຶດພຣະຫັດຂອງພຣະອົງອອກເປັນຄັ້ງທີສອງ

ເພື່ອກູ້ບັນດາຜູ້ທີ່ຕ້ອງຢູ່ແຫ່ງປະຊາຊົນຂອງພຣະອົງ, ແລະວ່າ
ຄວາມພະຍາຍາມທັງຫຼາຍຈະຕ້ອງຖືກເພີ່ມທະວີເປັນສອງເທົ່າໃນເວລາແຫ່ງການຮອບຮວມນີ້.
ໃນເວລາແຫ່ງການກະຈັດກະຈາຍ ອົດສະຕາເອນໄດ້ຖືກຕິດລະຖືກສຶກຂາດ; ແຕ່ບັດນີ້
ໃນເວລາແຫ່ງການຮອບຮວມ ພຣະເຈົ້າຈະຊົງຮັກສາແລະພັນບາດແຜໃຫ້ແກ່ປະຊາຊົນຂອງພຣະອົງ.
ໃນເວລາແຫ່ງການກະຈັດກະຈາຍ
ຄວາມພະຍາຍາມທີ່ກະທຳເພື່ອເຜີຍແຜ່ຄວາມຈິງນັ້ນມີຜົນພຽງເລັກນ້ອຍ, ສຳເລັດຜົນໄດ້ພຽງເລັກນ້ອຍ
ຫຼືໄດ້ຫຍັງເລີຍ; ແຕ່ໃນເວລາແຫ່ງການຮອບຮວມ
ເມື່ອພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງຕັ້ງພຣະຫັດຂອງພຣະອົງເພື່ອຮອບຮວມປະຊາຊົນຂອງພຣະອົງ,
ຄວາມພະຍາຍາມເພື່ອເຜີຍແຜ່ຄວາມຈິງຈະມີຜົນຕາມທຶມງ່າຍໄວ.
ທຸກຄົນຄວນມີໃຈເປັນອັນໜຶ່ງອັນດຽວ ແລະເຕັມໄປດ້ວຍໃຈຮ້ອນຮົ່ມໃນພາລະກິດນີ້. ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນວ່າ
ມັນເປັນຄວາມນຳລະອາຍສຳລັບຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ຈະອ້າງເຖິງເວລາແຫ່ງການກະຈັດກະຈາຍເປັນຕົວຢ່າງ
ເພື່ອນຳພາພວກເຮົາໃນເວລາທີ່ແຫ່ງການຮອບຮວມ; ເພາະວ່າ
ຖ້າພຣະເຈົ້າບໍ່ຊົງກະທຳເພື່ອພວກເຮົາຫຼາຍໄປກວ່າທີ່ພຣະອົງໄດ້ຊົງກະທຳໃນເວລານັ້ນ,
ອົດສະຕາເອນກໍຈະບໍ່ຖືກຮອບຮວມເລີຍ. ການທີ່ຄວາມຈິງຄວນຖືກພົ້ນເຜີຍແຜ່ໃນໜັງສືພິມ
ກໍມີຄວາມຈຳເປັນພໍກັບການປະກາດເທດສະນາ."

"ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຊົງສຳແດງແກ່ຂ້າພະເຈົ້າວ່າ ແຜນພາບປີ 1843
ໄດ້ຖືກນຳທາງໂດຍພຣະຫັດຂອງພຣະອົງ, ແລະວ່າ ບໍ່ຄວນມີສ່ວນໃດຂອງມັນຖືກດັດແກ້;
ຕົວເລກທັງຫຼາຍເປັນໄປຕາມທີ່ພຣະອົງຊົງປະສົງ. ແລະວ່າ ພຣະຫັດຂອງພຣະອົງຢູ່ເໝືອ
ແລະປົກບັງຄວາມຜິດພາດໃນຕົວເລກບາງຕົວ, ເພື່ອວ່າຈະບໍ່ມີໃຜສາມາດເຫັນມັນໄດ້
ຈົນກວ່າພຣະຫັດຂອງພຣະອົງຈະຖືກຍົກອອກ."

"ແລ້ວຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນກ່ຽວກັບ "Daily" ວ່າ ຄຳວ່າ "sacrifice"
ເປັນຄຳທີ່ບັນຍາຂອງມະນຸດໄດ້ເພີ່ມເຂົ້າມາ ແລະບໍ່ໄດ້ເປັນສ່ວນຂອງຂໍ້ຄວາມ; ແລະອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ປະ
ທານຄວາມເຂົ້າໃຈອັນຖືກຕ້ອງກ່ຽວກັບມັນແກ່ບັນດາຜູ້ທີ່ປະກາດຂ່າວຮ້ອງເຖິງຊົ່ວໂມງແຫ່ງການພິພາກສາ
າ. ເມື່ອຄວາມເປັນນຳໜຶ່ງໃຈດຽວກັນຍັງມີຢູ່ ກ່ອນປີ 1844
ເກຣັບທຸກຄົນໄດ້ເປັນນຳໜຶ່ງໃຈດຽວກັນໃນຄວາມເຂົ້າໃຈທີ່ຖືກຕ້ອງກ່ຽວກັບ 'Daily,' ແຕ່ນັບຕັ້ງແຕ່ປີ
1844 ເປັນຕົ້ນມາ ໃນຄວາມສັບສົນ ທັດສະນະອື່ນໆໄດ້ຖືກຮັບເອົາ
ແລະຄວາມມືດມົນກັບຄວາມສັບສົນໄດ້ຕາມມາ."

"ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຊົງສະແດງໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າເຫັນວ່າ ເວລາບໍ່ໄດ້ເປັນບົດທົດສອບມາຕັ້ງແຕ່ປີ 1844 ແລະ
ເວລາຈະບໍ່ເປັນບົດທົດສອບອີກຕໍ່ໄປ."

"ແລ້ວ ຂ້າພະເຈົ້າຖືກຊີ້ໄປຫາບາງຄົນທີ່ຢູ່ໃນຄວາມຫຼົງຜິດອັນໃຫຍ່ຫຼວງ ຄືວ່າ
ພວກວິຊາຍັງຈະຕ້ອງໄປຍັງເຢຣູຊາເລັມເກົ່າ, ແລະອື່ນໆ, ກ່ອນທີ່ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະສະເດັດມາ. ທັດສະນະ
ເຊັ່ນນັ້ນມີແນວໃນມັນຈະດຶງຈົດໃຈແລະຄວາມສົນໃຈອອກໄປຈາກພຣະລາຊະກິດປະຈຸບັນຂອງພຣະເຈົ້າ
ພາຍໃຕ້ຂ່າວສານຂອງທູດສະຫວັນອົງທີສາມ; ເພາະຖ້າພວກເຮົາຈະຕ້ອງໄປເຢຣູຊາເລັມ
ແລ້ວຈົດໃຈຂອງພວກເຮົາກໍຈະຢູ່ພື້ນຕາມທຳມະດາ,
ແລະຊັບພະຍາກອນຂອງພວກເຮົາກໍຈະຖືກຍັບຢັ້ງໄວ້ຈາກການນຳໄປໃຊ້ໃນດ້ານອື່ນ
ເພື່ອຈະໄດ້ນຳພາພວກວິຊາໄປຍັງເຢຣູຊາເລັມ. ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນວ່າ
ເຫດຜົນທີ່ພວກເຮົາຖືກບໍ່ອ່ອນໃຫ້ເຂົ້າໄປສູ່ຄວາມຫຼົງຜິດອັນໃຫຍ່ຫຼວງນີ້
ກໍເພາະວ່າພວກເຮົາບໍ່ໄດ້ສຳລະພາບແລະລະຫັງຄວາມຜິດພາດຂອງຕົນ
ທີ່ພວກເຮົາໄດ້ດຳລົງຢູ່ໃນນັ້ນຕະຫຼອດຫຼາຍປີທີ່ຜ່ານມາ." Review and Herald, November 1, 1850.

ຂໍ້ຄວາມນີ້ເລີ່ມຕົ້ນໂດຍກ່າວວ່າ, "ຂ້າພະເຈົ້າປາຖະໜາຈະໃຫ້ພວກທ່ານເຫັນພາບສັງເຂບສັ້ນໆ
ກ່ຽວກັບສິ່ງທີ່ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ສະແດງແກ່ຂ້າພະເຈົ້າໃນນິຕິເມື່ອໄມ່ດົນມານີ້." ມີຫຼາຍຫົວຂໍ້ຖືກນຳສະເໜີ,

ແລະນາງບໍ່ໄດ້ນຳເອົາວັກທີ່ກ່າວເຖິງ “the daily” ໄປລວມກັບວັກຖັດໄປ. ການນັ້ນໄດ້ຖືກເຮັດໃນພາຍຫຼັງໂດຍບັນນາທິການຜູ້ໄດ້ຈັດວາງຂໍ້ຄວາມນັ້ນໄວ້ໃນ Experience and Views, ແລະຕໍ່ມາໃນ Early Writings. ໃນ Experience and Views, ບັນນາທິການໄດ້ຕັດອອກແບດວັກທຳອິດ, ແລະໄດ້ນຳວັກທີ່ກ່າວເຖິງສົງຄາມໂດຍຖືກສະແດງກ່ຽວກັບ “the daily” ແລະການກຳນົດເວລາ ມາລວມເຂົ້າກັນ. Experience and Views ໄດ້ຖືກຕີພິມໃນປີ 1851, ແລະຕໍ່ມາ Early Writings ໄດ້ຖືກຕີພິມໃນປີ 1882.

ບົດຂຽນຕອນຕົ້ນ ໂດຍສາລະສຳຄັນແລ້ວແມ່ນສື່ວັກເດີມດຽວກັນກັບທີ່ໄດ້ບາກົດໃນ Experience and Views, ແຕ່ມີຂໍ້ຍົກເວັ້ນສຳຄັນຢູ່ປະການໜຶ່ງ. ໃນ Experience and Views, ວັກທີ່ມີໂພງປະໂຫຍກດຽວ ຊຶ່ງກ່າວເຖິງການກຳນົດເວລາ ໄດ້ຖືກນຳໄປລວມກັບວັກກ່ອນໜ້າ ຊຶ່ງກ່າວເຖິງ “the daily.” ຕໍ່ຈາກນັ້ນ ວັກທີ່ເດີມໄດ້ຕາມຫຼັງວັກທີ່ກ່າວເຖິງການກຳນົດເວລາ ກໍໄດ້ຖືກຮວມເຂົ້າໄວ້ນຳ. ໃນ Early Writings ວັກໜຶ່ງທີ່ມາຈາກຂໍ້ຄວາມອີກຕອນໜຶ່ງໃນ Experience and Views ໄດ້ຖືກຈັດວາງໄວ້ລະຫວ່າງວັກທີ່ບົດນຳກ່າວເຖິງທັງ “the daily” ແລະການກຳນົດເວລາ, ກັບວັກທີ່ເດີມຕາມຫຼັງມາ ຊຶ່ງລະບຸວ່າເປັນຫຍັງການເຮັດການຈາລຶກໄປຍັງເຢຣູຊາເລັມເກົ່າຈຶ່ງເປັນສິ່ງຜິດ.

ວັກທີ່ຖືກຖອນອອກຈາກໜ້າອື່ນໜ້າໜຶ່ງຂອງ Experience and Views ແລ້ວຈຶ່ງຖືກນຳໄປແຊກເຂົ້າໃນຂໍ້ຄວາມຕອນໜຶ່ງຂອງ Early Writings ນັ້ນ, ໄດ້ໂພງແຕ່ເພີ່ມຄວາມສັບສົນກ່ຽວກັບ “the daily” ທີ່ໄດ້ເລີ່ມຂຶ້ນນັບຕັ້ງແຕ່ ຄ.ສ. 1844. ວັກນັ້ນບໍ່ໄດ້ຢູ່ໃນບົດບັນຍາຍດັ່ງເດີມຂອງນິມິດຂອງ Sister White.

“ພຣະອົງໄດ້ສຳແດງໃຫ້ຂ້ານ້ອຍເຫັນວ່າ ຂ່າວສານຂອງທູດສະຫວັນອົງທີ່ສາມຈະຕ້ອງອອກໄປ ແລະຖືກປະກາດແກ່ບັນດາລູກທັງຫຼາຍຂອງພຣະເຈົ້າທີ່ກະຈັດກະຈາຍຢູ່ ແລະວ່າ ມັນບໍ່ຄວນຖືກຜູກໄວ້ກັບເວລາ; ເພາະວ່າເວລາຈະບໍ່ເຄື່ອນເປັນບົດທົດສອບອີກເລີຍ. ຂ້ານ້ອຍໄດ້ເຫັນວ່າ ບາງຄົນກຳລັງໄດ້ຮັບຄວາມຕື່ນເຕັ້ນອັນຜິດ ທີ່ເກີດຂຶ້ນຈາກການເທດສະໜາເລື້ອງເວລາ; ວ່າຂ່າວສານຂອງທູດສະຫວັນອົງທີ່ສາມນັ້ນເຂົ້ມແຂງກວ່າທີ່ເວລາຈະເຮັດໃຫ້ເປັນໄດ້. ຂ້ານ້ອຍໄດ້ເຫັນວ່າ ຂ່າວສານນີ້ສາມາດຢືນຢູ່ເທິງຮາກຖານຂອງຕົນເອງໄດ້ ແລະວ່າ ມັນບໍ່ຕ້ອງການເວລາມາເສີມກຳລັງໃຫ້ມັນ ແລະວ່າ ມັນຈະອອກໄປດ້ວຍລົດອຳນາດອັນແຮງກ້າ ແລະຈະກະທຳພາລະກິດຂອງມັນ ແລະຈະຖືກເຮັດໃຫ້ສຳເລັດໂດຍຄວາມຊອບທຳ.” Experience and Views, 48.

ຍ້ອນວ່າຈາກໜ້າສື່ບິດແບດຂອງ Experience and Views ໄດ້ຖືກແຊກເຂົ້າໄວ້ຕາມຫຼັງຍ້ອນວ່າໃນ Early Writings ທີ່ໄດ້ຖືກສ້າງຂຶ້ນໂດຍການຮວບຮວມຍ້ອນວ່າສອງຍັງບໍ່ໄດ້ຕາກຕ່າງກັນເຂົ້າດ້ວຍກັນ, ແລະສິ່ງນັ້ນໄດ້ເນັ້ນໜັກໃສ່ການກຳນົດເວລາ ຊຶ່ງບໍ່ໄດ້ມີຢູ່ໃນຄຳບັນຍາຍດັ່ງເດີມ.

ໃນປີ 1931 ພວກຜູ້ຖືກແກ່ສະໄໝບູຮານທຶນຄອງປະຊາຊົນແຫ່ງເຢຣູຊາເລັມໄດ້ບໍ່ເດີດເລື່ອງຂຶ້ນມາເລື່ອງໜຶ່ງ ໂດຍອ້າງວ່າ Daniells ໄດ້ສຳພາດ Sister White ໃນປີ 1910, ແລະໃນຄຳພະຍານທີ່ Daniells ໄດ້ສະເໜີນັ້ນ ລາວໄດ້ກ່າວເຖິງແຜນພູມ 1843, ແລະກ່າວວ່າ ໃນຂະນະທີ່ລາວສຳພາດ Sister White ນັ້ນ ລາວໄດ້ຊື້ໄປທີ່ສະຖານນະມັດສະການທີ່ບໍ່ມີຢູ່ໃນແຜນພູມ. ຕາມທີ່ອ້າງ ລາວໄດ້ນຳປຶ້ມ Early Writings ຕິດຕົວໄປນຳ, ແລະເມື່ອລາວຖາມນາງກ່ຽວກັບຄວາມໝາຍທີ່ນາງປະສົງຈະສື່, ໂດຍອີງໃສ່ຄຳຕອບຂອງນາງ ລາວກໍສາມາດສະຫຼຸບໄດ້ໂພງແຕ່ວ່າ ຂໍ້ຄວາມໃນ Early Writings ທີ່ຮັບຮອງທັດສະນະຂອງບັນດາຜູ້ບຸກເບີກກ່ຽວກັບ “the daily” ແທ້ຈິງແລ້ວເປັນຄຳເຕືອນຕໍ່ການກຳນົດເວລາ. ລາວໜຶ່ງປີຫຼັງຈາກການສຳພາດທີ່ຖືກປະດິດຂຶ້ນນັ້ນ ແລະສົບຜົນສຳເລັດຈາກການຕາຍຂອງບຸກຄົນຜູ້ຖືກອ້າງວ່າໄດ້ຮັບການສຳພາດ, Daniells ກໍໄດ້ນຳຄຳພະຍານນັ້ນເຂົ້າໄປໄວ້ໃນປະຫວັດສາດຂອງຄົນຮຸ່ນທຶສາມ.

F. C. Gilbert ເປັນນັກວິຊາການພາສາເຮັບເຮົາແລະ

ທ່ານມີໄດ້ພຽງແຕ່ສະໜັບສະໜູນທັດສະນະທີ່ຖືກຕ້ອງກ່ຽວກັບ “the daily” ວ່າໝາຍເຖິງ Paganism ເພາະບັນດາຜູ້ບຸກເບີກ ແລະ Ellen White ໄດ້ກ່າວໄວ້ຊັ້ນນັ້ນເທົ່ານັ້ນ.

ທ່ານໄດ້ປົກປ້ອງທັດສະນະນັ້ນໂດຍອີງໃສ່ຄວາມເຂົ້າໃຈຕໍ່ຄວາມພາສາເຮັບເຮົາທີ່ດ້ານເອກະພາບກ່ອນໄດ້ໃຊ້. ທ່ານເປັນນັກວິຊາການພາສາເຮັບເຮົາຜ່ານ Adventist ທີ່ໂດດເດັ່ນໃນຊ່ວງເວລານັ້ນ. ເມື່ອການໂຕ້ຖຽງກ່ຽວກັບ “the daily” ທີ່ Daniells ແລະ Prescott ກຳລັງຜັກດັນຢູ່ນັ້ນ ສືບຕໍ່ຂະຫຍາຍຕົວຂຶ້ນ, Gilbert ເປັນໜຶ່ງໃນນັກວິຊາການຜູ້ໂດດເດັ່ນທີ່ຍືນຍົດປົກປ້ອງຈຸດຍືນຍົດຂອງບັນດາຜູ້ບຸກເບີກ. ທ່ານໄດ້ເຂົ້າພົບ Ellen White ໃນວັນທີ 8 ມິຖຸນາ 1910 ແລະ ຕໍ່ມາທ່ານໄດ້ບັນທຶກສົງຄາມກັບ Sister White ໄດ້ສົນທະນາກັນ. ຄຳພະຍານຂອງ Daniells ຂັດແຍ້ງກັບຂອງ F. C. Gilbert ຢ່າງສັ້ນເຊິ່ງ.

ໃນເລັກທີຊາວ, ໜ້າສືບເຈັດເຖິງຊາວສອງ, ຂອງ Manuscript Releases, ຊຸດສະເຕີ້ White ໄດ້ກ່າວເຖິງຈຸດຍືນຍົດຂອງ Daniells ແລະ Prescott ກ່ຽວກັບ “daily”. ຖ້ອຍຄຳທີ່ທ່ານພົບໃນບົດລາຍງານຂອງ F. C. Gilbert ກ່ຽວກັບການສຳພາດຂອງລາວກັບ Ellen White ເກືອບຈະຄືກັນທຸກປະການກັບສົງຄາມຊຸດສະເຕີ້ White ໄດ້ກ່າວໄວ້ເອງໃນຂໍ້ຄວາມຕອນນັ້ນຈາກ Manuscript Releases. ດັ່ງນັ້ນ, ເປັນເວລາຫຼາຍປີກ່ອນທີ່ Manuscript Releases ຈະຖືກພິມແລະເຜີຍແຜ່, ກ່ຽວກັບຄຳພະຍານອັນເກີດຈາກການດົນໃຈອັນແນ່ນອນໃດໆ ເພື່ອຈະຫັກລ້າງ ຫຼື ສະໜັບສະໜູນຂໍ້ກ່າວຂອງ Daniells ກ່ຽວກັບເນື້ອໃນຂອງການສຳພາດທີ່ລາວອ້າງວ່າໄດ້ມີກັບຊຸດສະເຕີ້ White. ທີ່ສຳຄັນຍິ່ງກວ່ານັ້ນ, ກ່ຽວກັບການຮັບຮອງອັນເກີດຈາກການດົນໃຈໃດໆ ສຳລັບທັດສະນະອັນບໍ່ຜິດຊອບຂອງລາວກ່ຽວກັບ “daily”. ທີ່ສຳຄັນຍິ່ງກວ່ານັ້ນອີກ, ບັດນີ້ເມື່ອ Manuscript Releases ມີໃຫ້ໃຊ້ແລ້ວ—ກໍຍັງຄົງບໍ່ມີການຮັບຮອງອັນເກີດຈາກການດົນໃຈສຳລັບທັດສະນະອັນບໍ່ຜິດຊອບຂອງລາວກ່ຽວກັບ “the daily”!

ແຕ່ເຖິງຢ່າງນັ້ນ ໃນບັດຈຸບັນ ອັດເວັນຕົດແຫ່ງລາໂອດີເຊຍໄດ້ຖືກສອນວ່າ ຊຸດສະເຕີ້ໄວທ໌ ບໍ່ມີຈຸດຍືນໃດໆກ່ຽວກັບ “the daily” ນອກຈາກວ່າ ມັນບໍ່ແມ່ນ “ຄຳຖາມທີ່ສອບ” ແລະ ພວກເຮົາຄວນ “ຮັກສາຄວາມງົບໄວ້ໃນເລື່ອງນີ້”. ບາງສິ່ງບາງຢ່າງໄດ້ຖືກກັບດ້ານໃນທຸກວັນນີ້, ແລະ ສິ່ງທີ່ຖືກກັບດ້ານນັ້ນກໍຄື ວ່າຈຸດຍືນທີ່ແທ້ຈິງຂອງ “the daily”

ໃນບັດນີ້ໄດ້ກ່າຍເປັນຄວາມເຫັນຂອງຜ່ານສ່ວນນ້ອຍໃນທ່າມກາງປະຊາຊົນຂອງພຣະເຈົ້າ. ໃນປີ 1910 ທັດສະນະຂອງຜ່ານສ່ວນນ້ອຍແມ່ນທັດສະນະຂອງ Conradi ຊຶ່ງກຳລັງຖືກຜັກດັນໂດຍ Daniells ແລະ Prescott, ແລະ ທັດສະນະຂອງຜ່ານສ່ວນໃຫຍ່ແມ່ນຈຸດຍືນຂອງບັນດາຜູ້ບຸກເບີກ.

ຕໍ່ໄປນີ້ແມ່ນຄຳຖະແຫຼງຂອງ F. C. Gilbert ກ່ຽວກັບການສຳພາດຂອງລາວກັບ Sister White, ຊຶ່ງຄວນນຳໄປປຸງປຸງທຽບກັບ Manuscript Releases, ແລະໄດ້ຖືກລົງໄວ້ຢ່າງຄົບຖ້ວນໃນບົດຄວາມທີ່ແປດສິບເອັດຂອງຊຸດ The Book of Daniel ນີ້.

“ດານເອີລສ໌ ແລະ ພຣີສ໌ຄອດ...

ຈະບໍ່ຍອມໃຫ້ພວກເພື່ອນຮ້າຍໃນພຣະລາຊກິດໄດ້ມີໂອກາດເວົ້າສົງໃດເລີຍ....

ດານເອີລສ໌ໄດ້ມາຫົວໜ້າພ້ອມພ້ອມຂ້າພະເຈົ້າ, ແຕ່ຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ຍອມພົບລາວ....

ຂ້າພະເຈົ້າຈະບໍ່ເວົ້າຫຍັງກັບລາວເລີຍບໍ່ວ່າເລື່ອງໃດ. ກ່ຽວກັບ ‘ການຖວາຍປະຈຳວັນ’

ທີ່ພວກເຂົາກຳລັງພະຍາຍາມປຸກປັ້ນຂຶ້ນນັ້ນ, ມັນບໍ່ມີເນື້ອໃນອັນໃດເລີຍ.... ເມື່ອຂ້າພະເຈົ້າຢູ່ໃນວໍຊິງຕັນ

ມັນເບິ່ງຄືວ່າມີບາງສິ່ງທີ່ຫຼ້າສະຫຼາຍໃຈຂອງພວກເຂົາໄວ້, ແລະຂ້າພະເຈົ້າກໍບໍ່ອາດເຂົ້າເຖິງພວກເຂົາໄດ້.

ພວກເຮົາຈະຕ້ອງບໍ່ມີສ່ວນພົວພັນອັນໃດກັບຫົວຂໍ້ເຮື່ອງ ‘ການຖວາຍປະຈຳວັນ’ ນີ້...

ຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ວ່າພວກເຂົາຈະເຮັດວຽກຕັ້ງຂ່າວສານຂອງຂ້າພະເຈົ້າ,

ແລ້ວປະຊາຊົນກໍຈະບໍ່ຄິດວ່າຂ່າວສານຂອງຂ້າພະເຈົ້າມີນ້ຳໜັກອັນໃດ. ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຂຽນເຖິງລາວ

ແລະບອກລາວວ່າ ລາວກຳລັງສະແດງຕົນເອງວ່າບໍ່ເໝາະສົມທີ່ຈະເປັນປະທານຂອງ General

Conference.... ບໍ່ແມ່ນບຸກຄົນທີ່ຈະດຳຮັງຕ່ຳແໜ່ງປະທານຕໍ່ໄປໄດ້.”

“ຖ້າຂ່າວສານນັກງ່ວກັບ ‘ການຖວາຍປະຈຳວັນ’ ເປັນຂ່າວສານແຫ່ງການທົດສອບ ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຄົງຈະໄດ້ສຳແດງໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າເຫັນ. ຄົນເຫຼົ່ານີ້ບໍ່ເຫັນຈຸດຈົບຕັ້ງແຕ່ຕົນໃນເລື່ອງນີ້....ຂ້າພະເຈົ້າຂໍປະຕິເສດຢ່າງເດັດຂາດທີ່ຈະພົບຜູ້ໃດກໍຕາມໃນບັນດາຜູ້ທີ່ກຳລັງດຳເນີນວຽກງານນີ້.”

“ແສງສະຫວ່າງທຶພຣະເຈົ້າໄດ້ປະທານແກ່ຂ້າພະເຈົ້າ ຄືວ່າ ບຣາເທີ Daniells ໄດ້ຍື່ນຢູ່ໃນຕຳແໜ່ງປະທານດົນພໍແລ້ວ.... ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຖືກບອກໃຫ້ມີການສົນທະນາກັບລາວອີກຕໍ່ໄປກ່ຽວກັບບັນດາເລື່ອງເຫຼົ່ານີ້. ຂ້າພະເຈົ້າຈະບໍ່ໄປພົບ Daniells ກ່ຽວກັບເລື່ອງນີ້, ແລະ ຈະບໍ່ເວົ້າກັບລາວແມ່ນແຕ່ຄຳດຽວ. ພວກເຂົາໄດ້ອ້ອນວອນຂໍໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າໃຫ້ໂອກາດສຳພາດແກ່ລາວ, ແຕ່ຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ຍອມ.... ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຖືກບອກໃຫ້ຕື່ນປະຊາຊົນຂອງເຮົາ ບໍ່ໃຫ້ມີສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງໃດໆກັບສິ່ງທີ່ພວກເຂົາກຳລັງສອນ.... ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຫ້າມຂ້າພະເຈົ້າໃຫ້ໄພ່ມັນ. ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ສະແດງຈຸດຍືນຂອງຕົນແລ້ວວ່າ ບໍ່ມີຄວາມໄວ້ວາງໃຈແມ່ນແຕ່ເລັກນ້ອຍຢູ່ໃນສິ່ງນັ້ນ.... ທັງໝົດຂອງສິ່ງທີ່ພວກເຂົາກຳລັງເຮັດຢູ່ ເປັນກົນອຸບາຍຂອງມານຮ້າຍ.” ບົດລາຍງານຂອງ F. C. Gilbert ກ່ຽວກັບການສຳພາດທີ່ Ellen White ໄດ້ໃຫ້ແກ່ລາວ ໃນວັນທີ 8 ເດືອນມິຖຸນາ, 1910.

ພວກເຮົາຈະສືບຕໍ່ຫົວຂໍ້ນີ້ໃນບົດຄວາມຕໍ່ໄປ.

“ພຣະອົງຜູ້ທອດພຣະເນດເຫັນເລີກລົງໄປໃຕ້ພາຍນອກ, ຜູ້ຊົງອ່ານຈົດໃຈຂອງມະນຸດທັງປວງ, ໄດ້ຕັດວ່າເຖິງຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບແສງສະຫວ່າງອັນຍິ່ງໃຫຍ່ວ່າ: ‘ພວກເຂົາບໍ່ທຸກລຳບາກ ແລະບໍ່ຕົກຕະລົງເລື່ອງຈາກສະພາບທາງສົນທິ ແລະຜ່າຍວິນຍານຂອງຕົນ.’ ‘ແທ້ຈິງ, ພວກເຂົາໄດ້ເລືອກທາງຂອງຕົນເອງ, ແລະຈົດໃຈຂອງພວກເຂົາຍືນດີໃນສິ່ງທີ່ໜ້າກຽດຊັງຂອງພວກເຂົາ. ເຮົາຈະເລືອກຄວາມຫຼອກລວງຂອງພວກເຂົາເໝືອນກັນ, ແລະຈະນຳສົງທິພວກເຂົາຢ້ານກົວມາເຖິງພວກເຂົາ; ເພາະເມື່ອເຮົາເອີ້ນ, ບໍ່ມີໃຜຕອບ; ເມື່ອເຮົາເວົ້າ, ພວກເຂົາບໍ່ຟັງ; ແຕ່ພວກເຂົາໄດ້ກັບຄືນຄວາມຊົ່ວຕໍ່ໜ້າຕາເຮົາ, ແລະໄດ້ເລືອກສິ່ງທີ່ເຮົາບໍ່ພໍໃຈ.’ ‘ພຣະເຈົ້າຈະຊົງສົງຄວາມຫຼອກລວງອັນຮຸນແຮງມາເຖິງພວກເຂົາ, ເພື່ອໃຫ້ພວກເຂົາເຊື່ອຄຳມຸສາ,’ ເພາະພວກເຂົາ ‘ບໍ່ໄດ້ຮັບເອົາຄວາມຮັກໃນຄວາມຈິງ ເພື່ອພວກເຂົາຈະລອດໄດ້,’ ‘ແຕ່ມີຄວາມພໍໃຈໃນຄວາມອະທິພາບ.’ ອີຊາຍາ 66:3, 4; 2 ເທຊະໂລນິກ 2:11, 10, 12.”

“ພຣະອາຈານຈາກສະຫວັນໄດ້ຊົງຖາມວ່າ: ‘ຈະມີຄວາມຫລົງຜົດອັນໃດທີ່ຮ້າຍແຮງກວ່ານີ້ ທີ່ສາມາດລ່ວງຈົດໃຈໄດ້ ນອກຈາກການສະແດງຕົນວ່າທ່ານກຳລັງສ້າງຢູ່ເທິງຮາກຖານທີ່ຖືກຕ້ອງ ແລະວ່າພຣະເຈົ້າຊົງຮັບເອົາການກະທຳຂອງທ່ານ ໃນຂະນະທີ່ແທ້ຈິງແລ້ວ ທ່ານກຳລັງກະທຳຫລາຍສິ່ງຕາມນະໂຍບາຍຂອງໂລກ ແລະກຳລັງເຮັດບາບຕໍ່ພຣະເຢໂຮວາ? ໂອ້, ນີ້ເປັນການຫລອກລວງອັນໃຫຍ່ຫລວງ, ເປັນຄວາມຫລົງຜົດອັນດັງດູດໃຈ, ທີ່ເຂົ້າຄອບຄອງຈົດໃຈ ເມື່ອມະນຸດຜູ້ຮູ້ຈັກຄວາມຈິງມາກ່ອນ ໄດ້ເຂົ້າໃຈຮູບແບບແຫ່ງຄວາມຍ່າເກງພຣະເຈົ້າຜົດ ວ່າເປັນພຣະວິນຍານແລະລົດອຳນາດຂອງມັນ; ເມື່ອເຂົາຄິດວ່າຕົນເອງຮຳລວຍ ແລະມີຊັບສິນເພີ່ມເພີນ ແລະບໍ່ຂາດສິ່ງໃດເລີຍ, ໃນຂະນະທີ່ແທ້ຈິງແລ້ວ ເຂົາຂາດທຸກສິ່ງ.”

“ພຣະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ປ່ຽນແປງທຳທີ່ຂອງພຣະອົງຕໍ່ບັນດາຜູ້ຮັບໃຊ້ອັນສັດຊື່ຂອງພຣະອົງ ຜູ້ທີ່ກຳລັງຮັກສາເຄື່ອງນຸ່ງຫົ່ມຂອງຕົນໃຫ້ປາດສະຈາກມົນທົນ. ແຕ່ຫຼາຍຄົນກຳລັງຮ້ອງວ່າ, ‘ສັນຕິສຸກ ແລະ ຄວາມປອດໄພ,’ ໃນຂະນະທີ່ຄວາມພິນາດຢ່າງກະທັນຫັນກຳລັງມາເຖິງພວກເຂົາ. ຖ້າປາດສະຈາກການກັບໃຈຢ່າງຖ້ວນທົ່ວ, ຖ້າມະນຸດບໍ່ຖອມໃຈຂອງຕົນລົງດ້ວຍການສາລະພາບ ແລະ ບໍ່ຮັບເອົາຄວາມຈິງຕາມທີ່ມັນເປັນໃນພຣະເຢຊູ ພວກເຂົາຈະບໍ່ມີວັນໄດ້ເຂົ້າສູ່ສະຫວັນ. ເມື່ອການຊຸກລະໃຫ້ບໍລິສຸດເກດຂຶ້ນໃນໝູ່ຄະນະຂອງພວກເຮົາ, ພວກເຮົາຈະບໍ່ນອນໃຈຢູ່ຢ່າງສະບາຍອີກຕໍ່ໄປ, ໂອ້ອວດວ່າຕົນຮັ່ງມີ ແລະ ເພີ່ມເພີນດ້ວຍຊັບສິນ, ບໍ່ຂັດສົນສິ່ງໃດ.”

“ຜູ້ໃດຈະສາມາດກ່າວຢ່າງສັດຈິງໄດ້ວ່າ: ‘ຄຳຂອງພວກເຮົາໄດ້ຖືກທົດລອງໃນໄຟ;
ເຄື່ອງນຸ່ງຫົ່ມຂອງພວກເຮົາບາສະຈາກມົນທົນຂອງໂລກ’ ?”
ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນພຣະອາຈານຂອງພວກເຮົາຊົງຊີ້ໄປທີ່ເຄື່ອງນຸ່ງຫົ່ມແຫ່ງຄວາມຊອບທຳທີ່ອ້າງວ່າມີນັ້ນ.
ເມື່ອຊົງຖອດມັນອອກ, ພຣະອົງກໍໄດ້ເປີດເຜີຍຄວາມເປື້ອນເປືະທີ່ຢູ່ພາຍໃຕ້.
ແລ້ວພຣະອົງຈຶ່ງກ່າວແກ່ຂ້າພະເຈົ້າວ່າ: ‘ເຈົ້າບໍ່ເຫັນດອກຫລົວ ພວກເຂົາໄດ້ປົກປິດຄວາມເປື້ອນເປືະ
ແລະຄວາມເນົາເປືອຍແຫ່ງອຸປະນີໃນຂອງຕົນ ດ້ວຍທຳທີ່ອັດຕະໂນຢູ່ພາຍໃດ?’
“ນະຄອນທີ່ສັດຈິງໄດ້ກ້າຍເປັນຍິງໃສເພນໄປໄດ້ຢ່າງໃດ!”
ເຮືອນຂອງພຣະບໍດີຂອງເຮົາໄດ້ຖືກເຮັດໃຫ້ເປັນເຮືອນແຫ່ງການຄ້າຂາຍ, ເປັນສະຖານທີ່ທີ່ພຣະສະຖິດ
ແລະພຣະສົອິນສົງສະຫງ່າໄດ້ຈາກໄປແລ້ວ! ເພາະເຫດນີ້ຈຶ່ງມີຄວາມອ່ອນແອ, ແລະກຳລັງກໍ່ຂາດໄປ.”

“ຖ້າຫາກວ່າຄຣິສຕະຈັກ, ຊຶ່ງບັດນີ້ກຳລັງຖືກແຊ່ດ້ວຍເຊື້ອແຫ່ງການຖອຍຫຼັງຂອງຕົນເອງ,
ບໍ່ກັບໃຈແລະບໍ່ຫັນຄົນມາ, ນາງຈະກິນຜົນແຫ່ງການກະທຳຂອງຕົນເອງ ຈົນກວ່ານາງຈະຊົງຕົນເອງ.
ເມື່ອນາງຕຳນິທານຄວາມຊົດແລະເລືອກຄວາມດີ,
ເມື່ອນາງສະແຫວງຫາພຣະເຈົ້າດ້ວຍຄວາມຖອມຕົນທັງໝົດ
ແລະໄປເຖິງການຊົງເອົາອັນສູງສົ່ງຂອງນາງໃນພຣະຄຣິດ, ຢືນຢູ່ເທິງເວທີແຫ່ງຄວາມຈົນລົມດອນ
ແລະໂດຍຄວາມເຊື່ອຍືດໝັ້ນເອົາຄວາມສຳເລັດທີ່ໄດ້ຕຽມໄວ້ສຳລັບນາງ, ນາງຈະໄດ້ຮັບການຮັກສາ.
ນາງຈະບາກົດຂຶ້ນໃນຄວາມຮຽບຮຸ້ງແລະຄວາມບໍລິສຸດທີ່ພຣະເຈົ້າປະທານໃຫ້,
ແຍກອອກຈາກການພົວພັນພັນທະທາງໂລກ,
ສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າຄວາມຈິງໄດ້ເຮັດໃຫ້ນາງເປັນອິດສະລະແທ້ຈິງ.
ແລ້ວສະມາຊິກຂອງນາງຈະເປັນຜູ້ທີ່ພຣະເຈົ້າຊົງເລືອກໄວ້ແທ້ຈິງ, ເປັນຕົວແທນຂອງພຣະອົງ.”
Testimonies, volume 8, 249, 250.